

28 מודגש בגלוי ב"שמחת תורה"³⁹ יותר מאשר בשבת
 29 ר"ח ניסן⁴⁰), כי אם, שה"הנהגה נסית" נמשכת
 30 וחודרת (גם) בעבודה בעניני העולם במעשה
 31 בפועל – כמודגש בזה ש"החודש הזה לכם" היא
 32 "מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל", היינו, לא ענין
 33 של תורה שלמעלה מהעולם⁴¹, כי אם "מצוה"
 34 דוקא, מעשה בפועל בעניני העולם; אלא
 35 שהעבודה במעשה בפועל בעניני העולם אינה ע"ד
 36 הרגיל, כמו הנהגה טבעית, כי אם כמו הנהגה נסית,
 37 באופן של הרמה (נס מלשון הרמה⁴²) למעלה
 38 מטבעו ורגילותו⁴³.

39 וענין זה הוא בהדגשה יתירה בשבת ר"ח ניסן
 40 דשנת "אראנו נפלאות" (ובהוספה על "שנת נסים"
 41 שלפנ"ז) – כי, בשנה זו הסדר הרגיל ("תמידים
 42 כסדרם") הוא באופן של "נפלאות" (שלמעלה
 43 מ"נסים" סתם), ומזה מובן שבשבת ר"ח ניסן ישנה
 44 נתינת-כח (ובאופן של "חזקה" ע"י הוצאת שלשה
 45 ספרי תורה) לעבודה באופן של הנהגה נסית נעלית
 46 יותר, ועד לעילוי שבאין ערוך, גם ביחס להנהגה
 47 נסית דחודש ניסן בכל השנים.

48 ו. ויש לומר, שההוספה (בהוצאת שלשה ספרי
 49 תורה בשבת ר"ח ניסן לפעול "חזקה" בעבודה
 50 באופן דהנהגה נסית מודגשת גם בהקריאה בשלשת
 51 הספרים⁴⁴.

1 הוא הנהגה נסית, כמארז"ל³⁶ בפירוש "החודש
 2 הזה לכם", "כשבחר ביעקב ובניו קבע להם ראש
 3 חודש של גאולה" (גאולה גם מהנהגה טבעית
 4 להנהגה נסית).

5 ועפ"ז יש לבאר החילוק דב' האופנים בהוצאת
 6 שלשה ספרי תורה בשמח"ת ובשבת ר"ח ניסן –
 7 שבהוצאת שלשה ספרי תורה בשמח"ת נעשית
 8 ה"חזקה"
 9 על כללות העבודה ע"פ סדר הרגיל ("תמידים
 10 כסדרם"), עבודה באופן של הנהגה טבעית, ובהוצאת
 11 שלשה ספרי תורה בשבת ר"ח ניסן נעשית "חזקה"
 12 על כללות העבודה באופן של הוספה על הסדר הרגיל
 13 ("מוספים כהלכתם"), עבודה באופן של הנהגה נסית.

14 ה. ויש לבאר זה בפרטיות יותר – ע"פ הדיוק
 15 בלשון מארז"ל ש"החודש הזה לכם" היא "מצוה
 16 ראשונה שנצטוו בה ישראל", "מצוה" דייקא, ולא
 17 "תורה"³⁸;

18 ידוע החילוק בין תורה למצוה – שתורה היא
 19 למעלה מהעולם, משא"כ מצוה ענינה ציווי להאדם
 20 איך להתנהג בעולם כדי שיהי' החיבור (מצוה
 21 מלשון צוותא) דהאדם והעולם עם הקב"ה.

22 ומזה מובן בנוגע ל"החודש הזה לכם" מצוה
 23 ראשונה – שהכוונה ב"הנהגה נסית" שבעבודה
 24 דחודש ניסן (שעל זה נעשית ה"חזקה" בהוצאת
 25 שלשה ספרי תורה בשבת ר"ח ניסן), אינה (רק)
 26 לעבודה בענינים שלמעלה מהעולם, כמו לימוד
 27 התורה שלמעלה מהעולם (שהרי ענין התורה

39 שמחה הקשורה עם גמר ושלמות קבלת התורה
 ביוהכ"פ, "יום חתונתו", "שניתנו בו לוחות אחרונות" (תענית כו,
 ב ובפרש"י. שם ל, ב).

ועפ"ז י"ל, שהוצאת שלשה ספרי תורה בשמח"ת ענינה נתינת-כח
 באופן של "חזקה" על לימוד התורה.

ובפרטיות יותר: ג' הספרים הם כנגד ג' ענינים-מצבים בלימוד
 התורה: נצחיות התורה, ההתחדשות שבתורה – "בכל יום יהיו
 בעיניך חדשים" (פרש"י תבוא כו, טז. ועוד), וההוספה והחידוש
 בתורה – "תלמיד ותיק עתיד לחדש" (ראה מגילה יט, ב. ועוד).
 ובסגנון אחר: תושב"כ, תושבע"פ וחידושו של תלמיד ותיק.

40 דאף שגם חג הפסח (ענינו העיקרי דר"ח ניסן) קשור עם
 קבלת התורה כמ"ש "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את
 האלקים על ההר הזה" (שמות ג, יב ובפרש"י – משמור"ר פ"ג,
 ד), ה"ד לאחורי יצי"מ.

41 וגם לא תורה כפי שהיא א' מהמצוות – מצות תלמוד תורה,
 שהיא "כנגד כולם" (פאה ספ"א).

42 ראה פרש"י יתרו כ, יז. הנסמן במכתב כ"ה אדר שנה זו
 הערה ד"ה נס כו'.

43 כולל גם שלאחרי שהורגל בזה נעשה טבע שני (ראה
 תניא ספ"ד. פט"ו).

44 נוסף על האמור לעיל (ס"א) שגם הקריאה דר"ח ודפרשת
 ויקרא שייכים לר"ח ניסן.

36 שמו"ר פט"ו, יא.

37 להעיר, שהעבודה דיום השבת היא באופן של הנהגה
 נסית לגבי ששת ימי המעשה, כי, העבודה דששת ימי המעשה
 היא בל"ט מלאכות דעובדין דחול, הנהגה טבעית, משא"כ ביום
 השבת העבודה היא בעניני קדושה, ולא עוד אלא ש"כל מלאכתך
 עשו", שגם עניני העולם ("מלאכתך") מתעלים לקדושה,
 ל"מלאכת הארבעים" ("ארבעים מלאכות חסר אחת"), "מלאכת
 הצדיקים" (ראה סה"מ עת"ר ע' רב. ובכ"מ), שזהו"ע דהנהגה
 נסית.

וי"ל שענין זה נעשה ביום השבת באופן של "חזקה" * – בג'
 הדרגות שביום השבת, מעלי שבתא, יומא דשבתא ורעוא דרעוין.
 38 כהלשון בהתחלת המאמר "לא הי' צריך להתחיל את
 התורה אלא מהחודש הזה לכם", שבהתאם לזה יכולים להמשיך
 "שהיא התחלת התורה לישראל", וכיו"ב.

* כולל גם התחזקות בהשמירה והזדירות מכל פרטי הענינים
 הקשורים לל"ט מלאכות האסורות בשבת, שיש בהם ריבוי הלכות,
 "הלכתא רבתא לשבתא" (ראה גם תניא (אגה"ק) בסופו).